

טיולים

נופש וטיולים בארץ ובחו"ל
פברואר 2018

חלום רחוק

מסע מרתק בזמן
אל פסטיבל העיט הזהוב במערב
מונגוליה - כחוויה אישית
שמציבה, לנו בני המערב,
נקודת מבט שונה ומיוחדת
על החיים |
כתב וצילם: אילן אביב | עמ' 10

כיתוב תמונה

כיתוב תמונה

כיתוב תמונה

כיתוב תמונה

כיתוב תמונה

החשבון המפורסם השער

טים משולחים לעוט, לרדוף, להילחם ולנצח בק"ב. במרחק של כקילומטר מען האבק המתעצם והנוהם, משוחררת להקת זאבים מורעבים מתוך כלוכי נצרים ושעת ההכרעה של היוםיים האחרונים מגיעה לנקודת הרתיחה.

הזאבים משתלבים בצבעי הערבה ונסים בין הסלעים על חייהם. אבל הקרב הזה הוכרע כבר מזמן בכוח המשותף של המונגולי, הסוס והעית. הציידים מכוונים את הסוסים כיללות קרב אל המפגש לחיים ולמוות של ניבי הזאב ומקור הנשר. מתוך המולת הקרב נשמעות צווחות העית ויללות הזאב וכשהרוכב מגיע לא נותר לו אלא לסיים את הקרב באבחת סכין ולהניף את גופת הזאב אל על בריקוד ניצחון.

ההיאבקות על גיזת כבש

פעם בשנה, בסתיו, מתכנסים כמאה ציידים (וארבע נערות ציידות) מול ההרים המושל-גים והאגמים הכחולים לשלושה ימים של צייד, היאבקות, ירי חץ מקשת, ומרצו סוסים וגמלים.

עם בשנה הערכה הגבוהה של מערב מונגוליה מתעוררת לחיים ונרדמת עם המוות והדם. עשרות מונגולים דוממים וגאים מחכים לקרן האור שתיגע במצחם. הרויכ"ב כים לכושי הפרווה נעמדים על המשוורות וסוסי הרוח חשים באנרגיה המתעצמת, מרעידים את שריריהם כמפציצים בבעליהם להשרח שורשים ולגדל כנפיים.

והשמש זורחת. הו, כמה שהיא זורחת! מתוך המולת הקרב נשמעות צווחות ניים של העיטים המזוהבים. ציפור הטרף פורשת את כנפיה הענקיות, כמבקשת למשוך לשמיים, הצבעים באדום ונחול את הסוס ורוכבו, טפריה אווזים בורועו השרירית של המונגולי בצבת של משטר ומשמעת, מתחילים לסימן.

וכשהצורה מקפידת הדם מגיעה - מהומת אלוהים מתנפצת בעוצמה אל הציידים. הסוסים בוטשים באדמה הנרעדת, הנטחנת. הציידים מכים את אחורי סוסיהם המצולקים בשוט והעי-

אירוע צבעוני, מלא בהמולת צחוק ועידו, ריחות בשר נצלה על הגחלים וכמובן בשתיית האל" כוהול המקומי (קומיס), המיוצר בתהליך תסיסה של חלב סוסות. אפילו הטמפרטורות הצונחות

מונגוליה: ארץ השמיים הכחולים

מונגוליה גובלת עם רוסיה מצפון וסין מדרום, וגדולה פי שבעים מישראל. צפיפות האוכלוסיה בת שלושה מליון התושבים היא מהנמוכות בעולם, פחות משני אנשים לקמ"ר. במחוז "מונגוליה הפ" נימית" בסין מתגוררים מעל שישה מליון מונגולים-סינים. בבירת מונגוליה, אולן-בטר ("הגיבור האדום") מתקיימות אחת לשנה תחרויות הנאדאם הכוללות את מרוץ הסוסים הקשה בעולם. אולן-בטר היא גם עיר הבירה הקרה בעולם עם ממוצע של מינוס אחת מעלות. המשקה הלאומי נקרא "קר" מיס" והוא מיוצר מחלב סוסות מותסס, ומכיל כ-5 אחוזי אלכוהול. במונגוליה כ-50 אלף קילומטרים של דרכי עפר אבל פחות מ-5000 קילומטרים של כבישים סלולים. כלכלת מונגוליה נשענת על גידול של כ-40 מליון מיני בקר, צאן, סוסים ויאקים. שליש ממונגוליה הינו מדבר גובי בו ניתן למצוא את הגמל הדו-דבשת? הדת העיקרית במונגוליה היא בודהיזם (טיבטי) וכמעט כל מונגולי מאמין גם בכרחות הטבע, שמאגיים. גינגיס חאן הקים את האמפריה הקרקעית הגדולה בהיסטוריה, ונבחר לאחד ממאה האנשים המשפיעים ביותר בהיסטוריה של באלף הקודם. מונגוליה ייחודית לישראלים, וניתן למצוא בה מספר חברות ייעוץ ישראליות בעיקר בתחומי החקלאות והמים.

המסע למונגוליה אינו פשוט.

לא אוטובוס תיירים ממוזג

אלא רכבי שטח רוסיים,

קשוחים ולא מפנקים. הדרך

אינה נותנת לנוח - כל

עיקול נפתח לאופק של

הרי האלטאי, שרשרת הרים

חומים ענקיים ובלתי חזיריים

שראל והמשפחה. העיניים המלוכסנות מתעלות בהנאה כשהיא רואה את תמונות הבנים החיילים ובלעג לא מוסווה כשהיא רואה את שולחן העץ הגדול והמאסיבי של ארוחת החג. "אף יאק לא היה מצליח לסחוב על גבו שולחן כזה", היא מפ" טירה ושולחת אותך לחשוב קצת על מנהגי הצ" ריכה שלנו.

קבוצת ישראלים קטנה מביטה בהשתאות בפתיחה של קפטולת הזמן הזו, המחזיקה מע" מד ככר יותר מ-800 שנים. הקשיים של נסיעת שטח לאורך אלפי קילומטרים ולינה באוהלים מונגולים ללא מים חמים או שיירותים, נשכחים. הביישנות המונגולית לא עומדת בפני הישראלים הפתוחים, החמים והצוחקים ומהר נקשרות ש"חות ידיים ומחוות גוף מבלבלות ומצחיקות. אנחנו משכנעים את הילדים המונגולים למ" שחק כדורגל ומיד נשלח אחד הצעירים על גב סוס לנקודה לבנה באופק, אוהל מונגולי (גר), וחוזר אחרי חצי שעת רכיבה מתנשף על גבי סוס מיוזע. הכדור היה אצל חבר הגרסה המונגולית של כדורגל מעמידה את הסבתא בשער היחיד ויש לי חשד שגם הרכב הקבוצות משתנה באופן דינמי. אבל הצלות הצחוק גוברות על התחרות תיות והמשחק נגמר בתוצאה המכרעת של חמש לנו ואפס לסבתא. בערב, ליד המדורה המחממת מלפנים והקור המקפיא מאחור אנחנו יושבים עם צימגה, נערה מקומית בת 16. מראים לה תמונות של הבית כ"י

העוברת בין סלעי ענק ומעלה ענני אבק. הלינה בצריפי עץ נשכחת ואנו לומדים להתכופף בכניסה לאוהלים המונגולים העגולים והפשוטים ש"י תרונם המשמעותי הוא תנור הפחמים האדומי שמשדר חום נעים לשקי השינה. למזלנו הארוחות נשארות מעולות - מטבח נייד המנוהל בידה הר"מה של קסניה הטבחית לא מפסיק להפתיע עם מרקים חמים בצהריים ודייטות בוקר עם טעם של טירונות נשכחת. וכל הקשיים מדגישים את המ"רחק שלנו מהציביליזציה, בלי קליטה סלולרית וכספומטים. הרחצה ב"באניה" המסורתית עם הצלפות של עלי דפנה וצחוק בלתי נשלט מעלות חיוך בחמאם המונגולי בעיר המחוז אולגי. המסע בן השבועיים ואלפי הקילומטרים מגיע לשיא עם החזרה לאחור בזמן בפסטיבל העית הזהוב. החוויה האישית מספקת, ממלאה, ומציבה לנו בני המערב הדיגיטלי נקודת מבט שונה לפרספקטיבה על החיים. חלום רחוק.

אילן אביב סקרן והרפתקן. אוהב אדם ותרבויות. צלם חובב ו"טו"ר חברת תוכנת אירופאת בזמן הפנאי. נהנה לחלום ויודע להגשים. www.far-dream.info